

ΚΥΡΙΑΚΗ

2

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΑΡΜΕΝΙΑ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΑΛΙΣ ΦΟΥΡΟΥΤΖΙΑΝ

ΑΡΜΕΝΙΑ

ΧΑΔΙΑ ΚΟΚΚΙΝΑ

Γεννήθηκε στον Πειραιά και μεγάλωσε στην Αθήνα από γονείς αρμενικής καταγωγής. Ο πατέρας της ήταν άνθρωπος της Τέχνης, έπαιζε μουσική, έγραφε θεατρικά έργα και έτει από πολύ μικρή τη μύησε στους δύο μεγάλους πολιτισμούς, τον ελληνικό και τον αρμένικο.

Σε ηλικία 8 ετών ξεκίνησε μαθήματα κλασικού μπαλέτου. Αργότερα φοίτησε στη Σχολή της Ραλλού Μάνου και στην Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης (ΚΣΟΤ). Πήρε πτυχίο καθηγήτριας κάρακτερ χορών από την Κρατική Σχολή Χορού της Αρμενίας στο Ερεβάν. Παράλληλα έκανε μαθήματα φωνητικής τόσο στο Ερεβάν όσο και αργότερα στην Αθήνα. Ξεκίνησε χορεύοντας σε θέατρα της Αθήνας. Τραγουδάει επαγγελματικά από το 1986. Έχει συνεργαστεί σε διάφορα μουσικά προγράμματα με πολλούς σημαντικούς καλλιτέχνες (Βασίλης Παπακωνσταντίνου, Κώστας Τουρνάς, Αντώνης Βαρδής, κ.ά.)

Έχει συμμετάσχει σε ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές και σε δίσκους.

Ο Δίσκος "ΧΑΔΙΑ ΚΟΚΚΙΝΑ" είναι ο πρώτος της προσωπικός δίσκος.

Όλα τα τραγούδια που περιέχονται στο δίσκο είναι συνθέσεις παλιών και νεότερων Αρμενίων Συνθετών ή Παραδοσιακά -Δημοτικά της Αρμενίας.

Συγκεκριμένα, τα τέσσερα είναι συνθέσεις του πολυβραβευμένου Χατσαντούρ Αβεντισιάν, τρία του μεγάλου τροβαδούρου των Λαών του Καυκάσου, Σαγιάτ Νοβά, ένα του Αλεξέι Χεκιμιάν, του μουσικού των νοσταλγικών αλλά και των επαναστατικών μελωδιών του Ναγκόρνο Γαραπάκ και τέσσερα είναι παλιές παραδοσιακές μελωδίες.

Και στα δώδεκα, τους στίχους έχει γράψει ο Γιάννης Καλαμίτης και την ενορχήστρωση έχει κάνει ο συνθέτης Μιχάλης Νικολούδης.

ΑΛΙΣ
ΦΟΥΡΟΥΤΖΙΑΝ

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΑΡΜΕΝΙΩΝ

Η μουσική που ξεπήδησε από το Αρμενικό Υψίπεδο με ένα χαρακτηριστικό πχόχρωμα, μια ιδιαίτερη τονικότητα, βασισμένη σε μια διαφορετική δομή, με ακούσματα που προέρχονται από τα βάθη των αιώνων, από χαμένα έπη ή παγανιστικές τελετουργίες, έχει όλες τις ιδιότητες μιας ξεχωριστής τέχνης.

Γιατί η μουσική των Αρμενίων είναι στ' αλήθεια μια πολύ ξεχωριστή τέχνη!

Ίσως ανατρέχοντας στα χειρόγραφα, οι γνώσεις μας παραπέμπουν σε μυθικά πρόσωπα ή σε μια διαδρομή 25 αιώνων, αλλά η τότε περιγραφή ημιγνώστων μουσικών οργάνων και ο σημερινός ήχος ορισμένων "μελών" αναδεικνύουν μια ιστορικά αρχέγονη μουσική.

Η έλευση του Χριστιανισμού, οι πόλεμοι και η αγωνία για την επιβίωση του έθνους μετουσιώθηκαν σε μουσικά ντοκουμέντα. Δημιουργήθηκε ξέχωρη σημειολογία και στο σκότος του Μεσαίωνα η μουσική διδασκόταν στις Μονές - Πανεπιστήμια ως κύρια ύλη.

Στην προσπάθεια αφανισμού των Αρμενίων από τους Οθωμανούς Τούρκους, χάθηκαν και καταγραφές 4.000 περίπου μελωδιών. Σε πείσμα όμως των συνθηκών, η μουσική των Αρμενίων -διευρυμένη στα κέντρα της Διασποράς- ξανάνθισε συνεχίζοντας να επηρεάζει και να είναι στόχος θαυμασμού.

Αγκόπη Τζελαλιάν